

РЕШЕНИЕ

№ 1176

гр. София, 20.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в
публично заседание на 20.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **7159** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Н. С. И. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу ревизионен акт /РА/ № [ЕГН]/18.10.2011 г., издаден от Е. Б. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София, потвърден в оспорената част с решение № 1082/10.05.2012 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” /”ОУИ”/ – [населено място].

С жалбата се оспорва РА, в частта на определени задължения за Д. и начислени лихви за ревизираните периоди 2005 г. – 2007 г. Изложени са доводи за допуснати процесуални нарушения – в РА не са обсъдени възраженията на оспорващия срещу констатациите в РД. Твърди се, че неправилно при изчислението на годишния паричен поток на жалбоподателя не са включени получените от него заемни средства. Оспорени са изводите на органите по приходите за липса на доказателства за реалното предаване на тези суми. Жалбоподателят възразява и срещу невключването като приход за ревизираната 2005 г. на ½ част от получен от съпругата му заем, в размер на 37 000 лв. Твърди се, че сумата в размер на 35 000 лв. е получена като аванс от трето дружество и подлежи на връщане. Посочено е, че пътуванията на оспорващия в С. са със служебен характер и разходите за осъществяването им са били поети от трети лица. Искане се от съда да отмени ревизионния акт.

Ответната страна – директор на дирекция ”ОУИ” – [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. П., изразява становище за неоснователност на

жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание заповед за възлагане на ревизия № 1103554/22.03.2011 г., изменена със ЗВР № 1108228/12.07.2011 г., издадени от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София, е възложено извършването на ревизия на Н. С. И. за определяне на задълженията по реда на чл. 35 от Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ, отм./ за данъчните 2005 г. и 2006 г. и по реда на чл. 48 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г. Издателят на тези заповеди е оправомощен със заповед № РД-01-6/05.01.2010 г. на директора на ТД на НАП – София.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 5 от ДОПК и е във връзка с решение № 428/11.03.2011 г. на директора на дирекция ОУИ София, с което преписката е върната за извършване на повторна ревизия.

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад № 1108228/29.08.2011 г., с който е направено предложение за установяване на задължения както следва: данък по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./ за 2005 г. в размер на 4 920,00 лв. и лихва за забава, в размер на 3 319,16 лв.; за 2006 г. - данък в размер на 22,05 лв. и лихва от 11,94 лв.; данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г. в размер на 4 748,44 лв. и лихва за забава от 1 905,91 лв. По реда и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу РД е подадено възражение вх. № 94-71-8142/17.10.2011 г.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство РА № [ЕГН]/18.10.2011 г., издаден от Е. Б. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София, упълномощен със заповед № К 1108228/31.08.2011 г. С РА е възприета фактическата обстановка установена в РД, както и извършените с него констатации и са определени задължения за данък върху доходите на жалбоподателя в общ размер от 9 690,49 лв. и лихви за забава в размер на 5 347,12 лв. За установяване фактите и обстоятелствата, имащи значение за извършваната ревизия са предприети действия, описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

За ревизираните 2006 г. и 2007 г. органите по приходите са приели, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК – налице са данни за укрити доходи и не е подадена декларация за определяне на задълженията на лицето. За тези периоди данъчната основа за облагане на жалбоподателя е определена по реда на чл. 122 от ДОПК, като е формиран паричен поток на база установените в хода на ревизията данни за извършени от лицето разходи и получени приходи. На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление изх. № ИТ-00-6572/02.08.2011 г., връчено на ревизираното лице на 05.08.2011 г., съгласно което данъчната основа на задълженията му за ревизирания период /01.01.2005 г. – 31.12.2009 г./ ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

За ревизираната 2005 г. ревизиращият екип не е установил основание за прилагане на особените разпоредби на чл. 122 от ДОПК. Установено е получаване на доход от конкретен източник, който не е деклариран от лицето, което според ревизиращите органи, е довело до заобикаляне на данъчното законодателство. Прието е с РА, че получените парични средства през 2005 г. в размер на 35 000 лв. от Н. С. И.

представляват доход по смисъла на чл. 10, т. 5 от ЗОДФЛ /отм./, за които е приложен чл. 22, ал. 1, т. 1, б. "г" от ЗОДФЛ /отм./ и е определена данъчна основа в размер на 22 750,00 лв., върху която е определено данъчно задължение в размер на 4 920 лв.

Ревизионният акт е връчен на ревизираното лице на 21.11.2011 г. Жалбата до директора на дирекция „ОУИ” – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП София на 05.12.2011 г. Между страните е сключено споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата срещу РА (л. 22 от делото) с до три месеца, считано от датата на изтичане на срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК.

С решение № 1082/10.05.2012 г., постановено в срока, удължен със споразумението по чл. 156, ал. 7 от ДОПК, директорът на дирекция „ОУИ” – София е потвърдил РА в оспорената част.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 5 ДОПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 1108228/31.08.2011 г., издадена от органа възложил ревизията, Е. Б. М. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП София, е определена за компетентен орган по издаване на ревизионен акт на Н. С. И.. Обжалваният РА е издаден и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В РА е описано подаденото възражение срещу РД и е прието, че не са представени доказателства в подкрепа на направените възражения. Действително, компетентният орган по приходите не е обсъдил подробно възражението и не е изложил мотиви, но това обстоятелство не представлява съществено процесуално нарушение.

В хода на настоящото съдебно производство от оспорващия не бяха представени допълнителни доказателства въпреки дадените указания във връзка с разпределението на доказателствената тежест с определение от 11.09.2012 г. По делото са приети доказателствата събрани в хода на ревизията и представени с административната преписка, въз основа, на които, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За ревизираната 2005 г.:

Органите по приходите са констатирани, че за отчетната 2005 г. ревизираното лице не е подало данъчна декларация за получени доходи по реда на чл.41 от ЗОДФЛ.

Ревизиращите органи са приели, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал.1, т.1 и т.2 от ДОПК и на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на лицето е връчено уведомление, съгласно което данъчната основа на задълженията му ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, като едновременно с това му е предоставена възможност в срока по чл.124, ал.1 от ДОПК да представи доказателства и да вземе становище.

Въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства ревизиращият екип е приел, че извършените разходи от лицето за 2005 г. не превишават явно и съществено размера на получени доходи. Не са установени несъответствия и между стойността на притежаваното имущество и размера на получените доходи. Поради това е прието, че не е изпълнен съставът на чл. 123 от ДОПК.

В хода на ревизията Н. С. И. е декларирал и е представил документи, доказващи, че

през 2005 г. е получил следните доходи:

За периода лицето има сключен трудов договор с Консорциум „Гуми Е.“ и съгласно представена служебна бележка за цялата 2005 г. е получило брутен доход в размер на 3850,08 лв.

Представена е декларация, с която Н. И. декларира, че към 01.01.2005 г. е разполагал в наличност с около 18 000 лв., които са били спестени от него и съпругата му от трудови възнаграждения.

Представен е договор от 16.06.2005 г., сключен между Н. С. И. – заемател и Ц. Д. К. – заемотател, съгласно който заемотателят предава в собственост на заемателя сумата от 8 000 лв., за срок до 5 год. След изтичането на посочения срок заемателят е длъжен да върне сумата. Представена е декларация от Ц. Д. К. (л. 176 от делото), с която декларира, че по договор за заем от 16.06.2005 год. е предала на Н. С. И. сумата от 8000 лв. и същата сума е била възстановена на 21.05.2010 г. В декларацията не е посочена дата на съставянето ѝ. Представена е и декларация от същото лице (л. 175 от делото), в която е посочено, че средствата предоставени на Н. И. са от лични спестявания. Представена е и разписка от Н. С. И., съгласно която на датата на сключване на договора е получил заемната сума от 8000 лв.

Органите по приходите са констатирали, че в хода на предходната ревизия - на 25.05.2010 год., задълженото лице е предоставило изисканите документи, но не е декларирано задължения към Ц. К.. Въз основа на справка в информационната ситема на НАП, регистър трудови договори, ревизиращият екип е установил, че Ц. К. няма регистрирани трудови договори, но е едноличен собственик на капитала на [фирма] и също така действа като едноличен търговец „ЦАКИ - 777 - Ц. К.". Изложени са мотиви в РА, че в хода на ревизията са представени допълнителна разписки и декларации, които не са били представени в хода на предходната ревизия, поради което е прието, че същите са новосъздадени, а договът за заем няма достоверна дата на основание чл.145, ал.1 от ГПК. Поради това, сумата в размер на 8 000 лв. не е включена като приход в паричния поток на ревизираното лице за 2005 г.

От ревизираното лице е представен и договор за заем от 23.04.2005 г., сключен между съпругата му - В. Т. И., като заемател и [фирма], като заемотател, за сума в размер на 37 000 лв. Органите по приходите са приели, че в случая не е приложим режимът на семейната имуществена общност (СИО), поради което сумата не е включена в паричния поток на ревизираното лице.

Представен е договор от 19.01.2005 г. (л. 178 от делото), сключен между Н. И. и [фирма], съгласно който дружеството като възложител възлага на изпълнителя да проучи, договори, закупи от името и за сметка на възложителя необработваеми земи в землището на [населено място] и [община]. Договорено е заплащане на възнаграждение на изпълнителя за извършената работа, след окончателното ѝ изпълнение, при условия на допълнително договаряне. С чл. 3 от договора възложителят се е задължил да извърши авансово плащане, в размер на 35 000 лв., за текущи разходи във връзка с изпълнението на договора. Съгласно т. 6.3 договорът служи като разписка платената сума от 35 000 лв. Във връзка с договора, на дружеството е извършена насрещна проверка, при която е установено, че по сметка 498/1 е открита партида при [фирма] на името на Н. С. И. към м. 02.2005 г., като сметката е дебитирана със сума в размер на 35 000 лв. В хода на ревизията Н. И. не е представил доказателства, че е върнал посочената сума или за извършени разходи във връзка с изпълнение предмета на посочения договор.

Ревизиращите органи са приели, че посочената сума представлява доход за лицето, който не е деклариран и обложен. Посочено е в РД, че във връзка с договора от страна на ревизираното лице не са представени доказателства за извършване на каквато и да било дейност, която да позволява квалифицирането ѝ като трудова или изпълнение на граждански договор. Не са представени и доказателства за разваляне на договора или за връщане на сумата. До 2011 г. не е осчетоводено реално получаване на услуга от дружеството, не е уточнен нейният вид, нито е върната сумата. Поради това, с РА е прието, че жалбоподателят е получил сумата от 35 000 лв., която се явява доход, подлежащ на облагане съгласно ЗОДФЛ /отм./ В резултат на това е прието, че доходът попада в приложното поле на чл. 10, т. 5 от ЗОДФЛ /отм./ - извършване на услуги с личен труд /без занаятчийска дейност и свободна професия/, за които следва да се приложи чл. 22, ал. 1, т. 1, буква "г" от ЗОДФЛ /отм./. От сумата са приспаднати нормативно признатите разходи и е обложена със съответната данъчна ставка, в резултат на което е определено задължение в размер на 4920 лв. За целите на паричния поток е приета цялата сума, преди облагането с данък.

Съгласно мотивите в РА, данъчното задължение за 2005 г. е определено по общия ред, регламентиран в ЗОДФЛ /отм./, но предвид обстоятелството, че за останалите периоди, включени в обхвата на ревизията данъчната основа се определя по реда на чл.122 от ДОПК, за 2005 год. е формиран паричен поток, както следва:

I. Общ размер на приходите: 38 025.08 лв. В т.ч. от трудови правоотношения - 3025.08 лв. и от услуги, извършени с личен труд - 35 000 лв.

II. Общ размер на разходите 20 820,23 лв., представляващи:

1. Съгласно фактура № 401/05.07.2005 год., издадена от [фирма], ревизираното лице е придобило лек автомобил за сумата от 2809,00 лв. Н. С. И. е семеен, поради което закупеното МПС представлява семейна имуществена общност, съответно като разход е отразена сума в размер на 1404.50 лв.

2. От наличната база данни на НАП съдържаща информация от дневниците за продажби на регистрирани по ЗДДС лица са извършени констатации от органите по приходите за извършени от Н. С. И. покупки, в периода 01.01.2005г.- 31.12.2005 г. Установено е, че ревизираното лице е закупило стоки, в размер на 1014,24 лв., от които предвид режима на СИО, като разход на И. е включена сума в размер на 507,12 лв. Констатирано е, че лицето е извършило разходи за регистрация на ЕООД - 100 лв. и за телефонни разговори - 597,16 лв.

В паричния поток са включени и разходи за месечна издръжка на лицето, определени в съответствие с информация от „Бюджети на домакинствата" на НСИ, в размер на 2143 лв.

Въз основа на предоставено в хода на ревизията извлечение по банкова сметка в търговска банка, е установено, че Н. С. И. е направил две вноски по депозити в размер на 16 000 лв., които са включени като разход в паричния поток.

Включен е разход за пътуване в чужбина в рамките на 1 ден - 68.45 лв. В хода на ревизията е изисквана и получена информация от И. „Справки" на Столична дирекция „Гранична полиция" за извършени пътувания от ревизираното лице, от която се установява, че през 2005 г. И. е пътувал в рамките на 1 ден - отиване и връщане до С. и Черна гора. Ревизираното лице е декларирано, че пътуванията са служебни, но не е представило разходно-оправдателни документи, а само потвърждение от „Траял Корпорация" за м.ноември 2006 год. и „Б. Е. Гума" за периода януари 2007 - декември 2009 год., че разходите по пътуванията са били за сметка на дружествата. Органите по

приходите са посочили, че Н. И. не е представил документи за изплатени командировачни средства от командировачното дружество, нито за медицински застраховки. Предвид това е прието с РА, че разходите за осъщественото пътуване са за сметка на оспорващия и за целите на ревизията са изчислени разходи съгласно Таблица № 2 от Наредбата за служебните командировки в страната и чужбина - дневни разходи от 35 евро.

Въз основа на получените извлечения от банкови сметки на ревизираното лице се установява, че към 01.01.2005 г. Н. С. И. има начално салдо както следва: -23 452.61 лв., 11551.87 U., 6282.57 EUR. Органите по приходите са констатирали, че през целия ревизиран период няма движение /теглени и вноски/, има само начислени лихви по депозитите от страна на банката, които заедно с вноските са налични към края на ревизирания период. Поради това, тези суми не са включени в паричния поток през ревизираните години.

Към 31.12.2005 г. е определено крайно салдо - остатък на парични средства в размер на 17 204,85 лв.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя във връзка с невключването в паричния му поток като приход на сумите, които същият твърди, че са получени като заемни средства. Настоящият съдебен състав намира, че представените по делото документи не доказват по несъмнен начин реалното получаване на заемни средства от оспорващия. Договорът за заем е реален договор по аргумент от чл. 240 ЗЗД, поради което трябва да са налице достатъчно доказателства, че заемните суми са действително получени. В процесния случай предаването на сумите от заемотателя Ц. К. на заемателя не е доказано. Освен договорът за заем, който като частен документ няма материална доказателствена сила, по делото са представени писмени декларации от заемотателя, с които е декларирано предаването на сумите. Авторството и съдържанието на тези декларации обаче не са потвърдени от други доказателства. Също така, и в двете декларации от Ц. К. не е посочена дата на съставянето им, а авторството им не е удостоверено с нотариална заверка на подписите. Същевременно, за получаването от жалбоподателя на заемните суми не са ангажирани други писмени или гласни доказателства. Също така, както в хода на ревизията, така и в настоящото съдебно производство не са представени доказателства, че заемотателят е разполагал с посочените средства.

Не са ангажирани доказателства от оспорващия за реалното получаване на сумата от 37 000 лв. от съпругата му по договор за заем от 23.04.2005 г., сключен с [фирма]. В тази връзка, правилни са и се споделят от настоящия съдебен състав мотивите на решаващия орган. Незаконосъобразно, в нарушение на чл. 19, ал. 1 и чл. 25, ал. 2 от Семейния кодекс (отм.) ревизиращите органи са приели, че по отношение на получените средства по договор за заем от единия от съпрузите режимът на СИО е неприложим. Органите по приходите, чиято е доказателствената тежест предвид това, че за ревизираната 2005 г. не е приложен особеният ред по чл. 122 ДОПК, не са събрали доказателства, които да установяват, че сумата от 37 000 лв. е получена за лични нужди от съпругата на оспорващия и представлява лично имущество по смисъла на чл. 20, ал. 2 и чл. 21, ал. 1 от СК (отм.).

Независимо от това, правилно ревизиращите органи не са включили в паричния поток като приход $\frac{1}{2}$ от сумата в размер на 37 000 лв., тъй като не са представени доказателства за реалното получаване на сумата от съпругата на жалбоподателя и за използването или влягането ѝ за задоволяване на нужди на семейството. Не са ангажирани и каквито и да е доказателства, че дружеството – заеодател е разполагало с тези средства и реално ги е предоставило на В. Т. И..

По отношение на РА, в частта, с която сумата в размер на 35 000 лв. е определена от ревизиращите органи като доход от извършване на услуги с личен труд и като такъв е обложена, в жалбата не се съдържат конкретни аргументи за незаконосъобразност. Не е оспорено реалното получаване на сумата от оспорващия, не са ангажирани доказателства за разходване на сумата за изпълнение на дейностите по договора, сключен с [фирма] и е декларирано от Н. И., че сумата не е върната на дружеството. Съгласно договора от 19.01.2005 г. възложителят се е задължил да извърши авансово плащане в размер на 35 000 лв., за текущи разходи във връзка с изпълнението на договора, като между страните не е договорено връщане на сумата. Жалбоподателят не е представил доказателства, които да опровергават възприетите от ревизиращите органи обстоятелства и съответно формираните правни изводи. Не са представени документи за извършени разходи във връзка с изпълнението на договора или за разходване на посочената сума на друго основание, поради което обоснован се явява изводът, че представлява възнаграждение по договора, респ. доход от извършени услуги с личен труд. Поради това, законосъобразно с РА сумата в размер на 35 000 лв. е обложена от органите по приходите и е определено задължение за данък общ доход, в размер на 4920 лв.

Във връзка с възраженията си, че включените в паричния поток разходи за пътувания в чужбина са били за сметка на трети лица, жалбоподателят не е представил доказателства. В хода на ревизията единствено са представени писмени потвърждения, че разходите по пътуванията са били за сметка на „Траял Корпорация“ и „Б. Е. Гума“ и то не за пътувания през 2005 г., а за м.ноември 2006 год. и за периода януари 2007 - декември 2009 год. Не са представени разходно-оправдателни документи, доказващи извършените от И. разходи във връзка с пътуванията, командировъчни документи и доказателства за изплатени суми от посочените дружества. Поради това, правилно в паричния поток като разход е включена сумата в размер на 68.45 лв.

Поради изложеното, РА в частта на определени задължения за 2005 г. по ЗОДФЛ (отм.) в размер на 4920 лв. е законосъобразен, а жалбата в тази част като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

За ревизираната 2006 г.:

За отчетната година физическото лице не е подавало данъчна декларация за получени доходи по реда на чл.41 от ЗОДФЛ.

В хода на ревизията Н. И. е декларирал и е представил документи, съгласно които през 2006 г. е получил следните доходи: - от трудови правоотношения - по сключен трудов договор с Консорциум „Гуми Е.". Съгласно представена служебна бележка ревизираното лице за цялата 2006 г. е получило брутен

доход в размер на 3864,12 лв.; - от получен потребителски кредит в размер на 55 000 лв.

Ревизираното лице е декларирало, че през 2006г. е изразходвало следните парични средства: - разходи по погасяване на кредита в размер на 9541.50 лв.; минимален праг за издръжка на двучленно семейство според НСИ - 3408.00 лв.

Въз основата на представените от ревизираното лице документи и събраните в хода на ревизията доказателства, с РА е установено следното финансово състояние на ревизираното лице за 2006 г.:

I. Получени доходи:

1. От трудово правоотношение - брутна сума 3864,12 лв. Въз основа на справка в информационния масив на НАП относно подадени декларации обр.1 за Н. С. И., органите по приходите са установили получен от лицето нетен доход от трудовото му правоотношение с Консорциум „Гуми Е.“ в размер на 3131,55 лв., което е включено в паричния поток като доход.

2. Усвоен кредит в размер на 52 500 лв.

3. Остатък от парични средства от предходната година - 17 204,85 лв.

ОБЩО ПРИХОДИ: 72 836,40 лв.

Така възприетите обстоятелства от органите по приходите не се оспорват жалбоподателя и по делото не са представени доказателства, които да опровергават посочените данни, поради което размерът на приходите на оспорвания за 2006 г. следва да се приеме за безспорно устоян.

II. Извършени разходи:

1. Разход в размер на 5000 лв. - внесен капитал във връзка с регистрацията на търговско дружество;

2. От наличната база данни на НАП съдържаща информация от дневниците за продажби относно извършени от Н. С. И. покупки от регистрирани по ЗДДС лица в периода 01.01.2006г.- 31.12.2006г. е установено от органите по приходите следното:

- по фактура № 858/18.07.2006 г. ревизираното лице е закупило лек автомобил Ауди от [фирма] за сумата от 3 100 лв. Ревизиращите органи са приложили режима на СИО и като разход е отразена сума, представляваща $\frac{1}{2}$ от фактурираната стойност на автомобила или 1 550 лв.

- Вноски по депозити в размер на 57 823.32 лв., включени като разход в паричния поток.

- Разход във връзка с извършени пътувания в чужбина - 342.25 лв.

Въз основа на изискана и получена в хода на ревизията информация от И. „Справки“ на Столична дирекция „Гранична полиция“ за извършени пътувания от ревизираното лице се установява, че пътуванията на Н. И. през 2006 г. са в рамките на 1 ден - отиване и връщане до С. и Черна гора. Ревизираното лице е декларирало, че пътуванията са служебни. Представил е потвърждение от търговски дружества от С. и Черна гора, съгласно които разходите за пътуване и престой в седалището на „Траял Корпорация“ за м.ноември 2006 год. и „Б. Е. Гума“ за периода януари 2007 - декември 2009 г. са били за сметка на същите дружества. В тази връзка, в РА е посочено, че Н. И. не е представил документи за изплатени командировки за сметка на командированото дружество, за медицински застраховки и

разходно-оправдателни документи. Прието е, че осъществените пътувания са в качеството му на частно лице и за целите на ревизията са изчислени разходи съгласно Таблица № 2 от Наредбата за служебните командировки в страната и чужбина (дневни в размер на 35 евро).

- Платени вноски по погасяване на кредит – 7 565 лв.

- Разходи за издръжка на едно лице според статистически данни от НСИ за 2006г. - 2580 лева;

-Разходи за телефонни услуги в размер на 351,08 лв.

ОБЩО РАЗХОДИ: 74 996,65 лв.

В резултат на формирания паричен поток за 2006 г. е констатиран недостиг на парични средства, в размер на 2 270,25 лв., която сума се явява превишение на разходите над доказаните приходи.

По отношение на включените в паричния поток на лицето разходи спорни са единствено разходите за пътувания в чужбина. Възраженията на жалбоподателя, че пътуванията в чужбина са били със служебни цели и извършените разходи са били за сметка на трети лица, не са подкрепени от събраните в хода на ревизията доказателства. Както бе посочено по-горе, представено е единствено писмено потвърждение, съгласно което разходите за пътуване и престой на Н. И. в седалището на „Траял Корпорация“ през м.ноември 2006 г. са за сметка на компанията. Не са представени разходно-оправдателни документи, доказващи извършените от И. разходи във връзка с пътуванията, командировъчни документи и доказателства за изплатени суми от посоченото дружество, поради което обоснован се явява изводът на ревизиращите органи, че пътуванията са осъществени от ревизираното лице за негова сметка. С оглед непредставянето на документи за извършените разходи правилно органите по приходите са изчислили разходи, съгласно определените с Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина размери на дневните и квартирни суми, необходими за престоя в съответните държави.

С оглед гореизложеното и поради непредставянето на доказателства, които да опровергават направените констатации, следва да се приеме, че с РА законосъобразно е прието, че салдото на паричните средства към 31.12.2006 г. доказва недостиг на парични средства в размер на 2270,25 лв. Обоснован е изводът, че ревизираното лице е извършвало разходи, които не съответстват на получените приходи. Поради това са налице основания за облагане по реда на чл.122 ОТ ДОПК, като сумата представляваща недостиг на парични средства, в размер на 2270,25 лв., формира данъчна основа за 2006 г. на жалбоподателя. На основание чл. 122, ал.1, т.1 и 2 от ДОПК във връзка с чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) правилно годишното данъчно задължение при така формираната данъчна основа е определено на 22,05 лв. и върху дължимата сума е начислена лихва за забава.

За ревизираната 2007 г.:

За 2007 г. ревизираното лице не е подало данъчна декларация за получени доходи по реда на чл.50 от ЗДДФЛ.

В хода на ревизията е прието, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 4, във връзка с чл. 122, ал. 1, т. 1 и 2 от ДОПК.

Н. С. И. е декларира, че през 2007 г. е получил като приход следните парични

средства: -от трудов договор с Консорциум „Гуми Е.“ - 1 145.38 лв.; - от трудов договор с [фирма] - 9 763.90 лв.; - от продажба на МПС 1 000 лв.

Декларирал е следните разходи: - платени вноски по кредит – 9 047.10 лв.

Въз основата на представените от ревизираното лице документи и събраните в хода на ревизията доказателства, с РА е установено следното финансово състояние на И. за 2007 г.:

I. Получени доходи:

1. От трудови правоотношения - съгласно представени служебни бележки ревизираното лице за цялата 2007 г. е получило брутен доход в размер на 10 909,28 лв. За целите на ревизията е взет полученият нетен доход като действителния размер, с който може да разполага лицето, в размер на 8 012,39 лв.

2. Доход, в размер на 5 000 лв. от прехвърлени 50 дружествени дяла на А. Ф. Центнер.

3. Приход от продажба на лек автомобил Ауди - 500 лв.

Общо приходи: 13 512.39 лв.

II. Извършени разходи

1. Платени вноски за погасяване на кредит – 10 833 лв.

2. Извършени разходи за пътувания в чужбина, в размер на 4 556.91 лв., изчислени съгласно Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина.

3. Издръжка на едно лице според НСИ – 2 955 лв.

4. От наличната база данни на НАП, съдържаща информация за извършени от Н. С. И. покупки от регистрирани по ЗДДС лица в периода 01.01.2007г.-31.12.2007 г. органите по приходите са установили, че ревизираното лице е закупило автомобилни гуми за 218.88 лв., като съответстващата на лицето част предвид режима на СИО е 109,44 лв.

5. Разход за придобиване на 50 дружествени дяла от Н. Я. - [фирма] – 5 000 лв.

6. Вноска по депозит в размер на 10 0000 лв.

7. Разходи за телефон — 222,18 лв.

Общо разходи: 33 676,53 лв.

От събраните в хода на ревизията доказателства се установява, че между Н. И., в качеството му на лизингополучател и [фирма] е сключен договор за финансов лизинг № 01001523/15.01.2007 г. (л. 120 от делото), с който лизингодателят се е задължил да предостави на И. лек автомобил Л. 21214 срещу първоначална вноска в размер на 679,17 евро и остатъчна стойност от 339,58 евро, платима на 48 вноски от 152,01 евро. Органите по приходите са приели, че лизинговите вноски по този договор са изплащани от К. И. А.. Представено е в хода на ревизията пълномощно от 19.01.2007 год., съгласно което Н. С. И. упълномощава К. И. А. за следното: „Да управлява на територията на РБългария лек автомобил марка „ВАЗ, модел 21214 - СА 2313КА, изключителна собственост на [фирма] и да представлява „Е. А.“ пред физически и юридически лица във връзка с представянето на МПС на годишни технически прегледи, както и поддръжка и ремонт на автомобила“. Представена е и декларация от К. И. А., който декларира, че за негова сметка от името на Н. С. И. е заплащал всички суми и вноски по придобиването на

автомобила, включително и застраховките му. Лицето декларира, че е бил реалният ползвател на автомобила, като го е използвал за служебни цели като служител на [фирма]. Като доказателство, че автомобилът е използван от упълномощеното за това лице във връзка с дейността му в [фирма], е посочено в РА обстоятелството, че последните лизингови вноски от него са направени на 06.11.2009 год., а договорът на К. А. със застрахователната компания е прекратен на 20.11.2009 год. В хода на ревизията е направена проверка в информационния масив - програма С. - трудови договори, при която е установено, че лицето А. има сключен трудов договор със [фирма] от 03.10.2006 год., който е прекратен на 20.11.2009 год. Констатирано е, че по трудовия договор със [фирма], осигурителният доход на лицето за периода на неговото действие е бил в порядъка между 165,00 и 179,00 лв., месечно. Освен това, К. А. е и като едноличен търговец. Установено е, че договорът за лизинг е прекратен в края на 2009 год. и съгласно приложена декларация от ревизираното лице и доказателства, собствеността е прехвърлена на трето лице. Ревизиращият екип е приел, че „направените твърдения от участниците в сделката и предоставените писмени доказателства, документират ситуация, която е често срещана и реална за съществуващите обществени отношения”. Проието е за установено, че с договор за покупко - продажба автомобила е прехвърлен на Б. С. П. с ЕГН - [ЕГН], като цитираният автомобил е използван от лицето също във връзка с извършвана застрахователна дейност към [фирма]. С оглед цитираните мотиви, съдържащи се в РД и възприети изцяло в РА, настоящият съдебен състав приема, че ревизиращите органи са приели за доказано, че лизинговите вноски по договора от 15.01.2007 г. са платени от ревизираното лице, но за сметка на третото лице К. А. и тези разходи не следва да се включват в паричния поток на лицето. Независимо от това, въпреки че не са посочени при описанието на извършените от лицето разходи, в таблицата отразяваща съставения паричен поток са включени две лизингови вноски като разход – на 15.01.2007 г. – 2 047,71 лв. и на 10.12.2007 г. – 363,19 лв. Другите лизингови вноски, за които са представени платежни документи за внасянето им от жалбоподателя, не са включени като разход в паричния поток нито в останалите периоди за 2007 г., нито за 2008 г. и 2009 г. Налага се извода, че в случая е налице разминаване между мотивите на ревизиращите органи и направените изчисления, което води до незаконосъобразен резултат и ограничава правото на защита на ревизираното лице.

Поради това от общия размер на разходите посочен в таблица на стр. 23 от РА – 36 147,54 лв. следва да се извади сумата за лизингови вноски в общ размер на 2 410,90 лв. Получената сума от 33 676,53 лв. следва да се приеме като общ размер на разходите за 2007 г., както са приели и органите по приходите на стр. 17 от РД.

Обоснован се явява изводът на органите по приходите, че към 31.12.2007 г. е налице недостиг на парични средства, т.е. ревизираното лице е извършвало разходи, които не съответстват на получените приходи за ревизираната 2007 г. С оглед констатираната неточност при изчисленията на паричния поток в разходната му част, недостигът на средства следва да се определи в размер на 20 164,14 лв., а не неправилно определеният с РА размер от 22 575,04 лв.

Данъчната основа за облагане с данък върху доходите по реда на чл. 122 ДОПК следва да се определи на 20 164,14 лева.

Незаконосъобразно с РА определената на ревизираното лице данъчна основа е обложена по реда на чл. 35 от ЗОДФЛ, който е отменен с ДВ, [бр. 95](#) от 24.11.2006 г., в сила от 1.01.2007 г. Считано от 01.01.2007 г. е в сила и съответно следва да намери приложение Законът за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), с който е отменен ЗОДФЛ. Следователно, в случая нормата на чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) е неприложима, а приложение следва да намери разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, съгласно който размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя, като общата годишна данъчна основа по [чл. 17](#) се умножи по данъчна ставка 10 на сто. Поради това, при формираната данъчна основа за общия годишен доход на лицето, по ставката определена в чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, следва да се определи дължим данък за 2007 г. в размер на 2 016,41 лв., заедно със съответно дължимите лихви за забава.

Съобразно установеното от съда, жалбата на Н. И. се явява частично основателна, като РА следва да бъде отменен, в частта на установените задължения по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2007 г. за сумата над 2 016,41 лв., заедно със съответно дължимите лихви за забава, до определеното с РА задължение в размер на 4 748,44 лв., заедно с дължимите лихви. В останалата част жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед направеното искане от процесуалния представител на ответника и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на директора на дирекция "ОУИ" при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение съобразно изхода на спора, в размер на 528,32 лева, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 3 вр. чл. 8 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. С. И., ЕГН [ЕГН], Ревизионен акт № [ЕГН]/18.10.2011 г., издаден от Е. Б. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София, потвърден с решение № 1082/10.05.2012 г. на директора на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" – [населено място], *в частта* на установените задължения по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2007 г. *за сумата над 2 016,41 лева (две хиляди и шестнадесет лв. и четиридесет и една ст.),* заедно с дължимите лихви за забава, до определеното с РА задължение в размер на 4 748,44 лв., заедно с начислените лихви за забава.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. С. И., ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/18.10.2011 г., издаден от Е. Б. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София, потвърден с решение № 1082/10.05.2012 г. на директора на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" – [населено място], *в останалата част.*

ОСЪЖДА жалбоподателя Н. С. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на ответника - директора на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" – [населено място], юрисконсултско възнаграждение, в размер на 528,32 лева /петстотин двадесет и осем лева и тридесет и две ст./.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: